

DECISIÓ DE LA SÍNDICA DE GREUGES REFERENT A LA QUEIXA PRESENTADA EN MATÈRIA DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA

- El 18 de juny de 2013 la interessada, en la seva condició de portaveu de la comissió promotora d'una iniciativa ciutadana per a l'aprovació d'una disposició municipal, demanà la intervenció de la síndica de greuges per disconformitat amb la negativa a admetre a tràmit l'esmentada iniciativa.
- El 20 de juny la síndica de greuges va admetre a tràmit la queixa, ja que reunia els requisits reglamentaris, i va designar als assessors Mercè Bassedas i Manuel M. Sanz perquè instruïssin els expedients.
- La comprovació del fet presumptament greujós ha comportat, en síntesi, l'estudi de les circumstàncies concurrents, l'anàlisi de la normativa aplicable i l'observació de si s'havien aplicat els principis de bona Administració per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.
- Amb aquesta finalitat, aquesta Sindicatura s'ha dirigit per escrit a l'Àrea de Presidència, Règim Interior, Seguretat i Mobilitat i alternativament al Comissionat de Participació Ciutadana i Associacionisme. Simultàniament s'ha reunit amb l'esmentat Comissionat, amb el regidor d'Educació i amb el Secretari General de l'Ajuntament per tal de conèixer els fonaments del rebuig de la iniciativa, anunciat per l'Ajuntament.
- Havent transcorregut el termini reglamentari per al lliurament de la informació sol·licitada, i sense perjudici de la resposta concreta que es pugui rebre a la demanda d'informació formulada per la síndica de greuges el dia 26 de juny passat, es considera que la documentació de que en disposa la Sindicatura i el contingut de les esmentades entrevistes ofereixen informació i dades suficients per poder emetre una decisió sobre la qüestió sotmesa a la seva consideració, i per tant l'instructor formula informe proposta amb les consideracions següents.

CONSIDERACIONS

I. Descripció de la queixa

El 17 d'abril de 2013 la Comissió promotora de la Iniciativa ciutadana "Defenseu el 03BCN", en defensa de les escoles bressols municipals, va presentar-la al Registre de l'Ajuntament de Barcelona avalada per 25.915 signatures per tal que fos tramitada a l'empara d'allò que preveu l'article 28 de la carta Municipal de Barcelona i l'article 7 de les Normes reguladores de participació ciutadana.

Un mes després, el 28 de maig de 2013, en una reunió amb el Comissionat de Participació Ciutadana i Associacionisme, se'ls comunica per escrit que de conformitat amb l'informe adjunt de la Secretaria General de l'Ajuntament la documentació presentada no pot ser tractada com a iniciativa ciutadana per manca de compliment dels requisits establerts en la legislació vigent.

La Comissió promotora disconforme amb tal decisió municipal, demana la intervenció de la síndica de greuges de Barcelona.

II. Posició municipal

La voluntat municipal expressada de no acceptar a tràmit la iniciativa ciutadana promoguda pels reclamants es basa, essencialment, en el suposat incompliment de dos requisits:

- L'autenticació de les signatures aportades mitjançant un notari, un secretari judicial o secretari d'ajuntament, fent-hi constar el nom i els cognoms, el document nacional d'identitat o número d'identificació d'estranger i el domicili.
- Aportació del text articulat de la proposició o de les línies bàsiques de la norma que es proposa.

Aquest posicionament resulta de l'assumpció de l'informe de la Secretaria General en el qual es considera que, ateses aquestes mancances, els promotors de la iniciativa fan col·lectivament un ús de l'exercici del dret de petició reconegut per la Constitució espanyola en l'article 29.1 i per l'Estatut d'autonomia en l'article 29.5, i regulat en la Llei orgànica 4/2001, de 12 de novembre, del dret de petició.

En les entrevistes mantingudes, els representants municipals han confirmat el seu determini i han expressat la seva voluntat de trobar una solució dins la legalitat que permeti una tramitació alternativa a la petició dels promotors de la iniciativa ciutadana.

III. Normativa aplicable

L'article 9.2 de la Constitució espanyola estableix que **correspon als poders públics** de promoure les condicions per tal que la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en els quals s'integra siguin reals i efectives; **remoure els obstacles que n'impedeixin o en dificultin la plenitud i facilitar la participació** de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social.

L'article 103 de la Constitució espanyola estableix que l'Administració pública serveix amb objectivitat els interessos generals i actua d'acord amb els principis d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració i coordinació, **amb submissió plena a la llei i al dret**.

L'article 105 de la Constitució espanyola regula el procediment a través del qual han de fer-se els actes administratius.

L'article 23 de la Constitució espanyola reconeix el dret dels ciutadans a participar en els afers públics directament o per mitjà de representants lliurement elegits.

L'article 29 de l'Estatut de Catalunya reconeix també aquest dret, així com el dret a dirigir peticions a les administracions i a plantejar queixes.

L'article 43 de l'Estatut de Catalunya estableix que els poders públics **han de promoure i facilitar la participació social** en l'elaboració, la prestació i l'avaluació de les polítiques públiques.

L'article 22 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, reconeix el dret dels ciutadans a participar en la presa de decisions i estableix **el deure de les administracions públiques catalanes de fomentar la participació ciutadana** en les actuacions administratives per tal de recollir les propostes, els suggeriments i les iniciatives.

L'article 21 de la mateixa Llei 26/2010 reconeix el dret dels ciutadans a obtenir de les administracions públiques informació i orientació per a l'exercici dels seus drets i en la redacció de documents administratius.

L'article 71 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, estableix quina ha de ser l'actuació de l'Administració en el cas que iniciat un procediment per la part interessada la sol·licitud no reuneixi els requisits formals necessaris.

L'article 27 de la Carta municipal de Barcelona estableix que la iniciativa ciutadana s'ha d'exercir d'acord amb les previsions contingudes en el Reglament orgànic municipal.

L'article 28 de la Carta municipal de Barcelona preveu la iniciativa ciutadana per proposar a l'Ajuntament l'aprovació d'una disposició municipal de caràcter general, per la qual cosa s'haurà de reunir "un nombre mínim d'un u per cent dels empadronats més grans de setze anys, o que representi més dels tres per cent d'aquesta població en tres districtes, com a mínim de la ciutat".

Els articles 30.2 i 30.3 de la Carta municipal de Barcelona estableixen el següent:
"2.- La participació ciutadana es regeix pel que s'estableix en aquest títol i informa el conjunt de la Carta municipal.

3.- **Les normes de participació contingudes en aquesta Carta es desenvolupen per mitjà de disposicions reglamentàries aprovades per l'Ajuntament de Barcelona.**"

L'article 109.1.g del Reglament orgànic municipal preveu que la iniciativa normativa per a l'aprovació de reglaments i ordenances municipals pugui ser exercida per la iniciativa ciutadana.

L'article 116 de l'esmentat Reglament recull el procediment a seguir. No pot ser objecte d'aquesta iniciativa les matèries objecte de reglament orgànic i les relatives als tributs i als preus públics. Ha de contenir el text de la proposició o les seves línies bàsiques, a més d'una exposició de motius. **La Comissió del Consell Municipal decidirà motivadament si s'admet a tràmit o es rebutja.**

L'article 7 de les Normes municipals reguladores de la participació ciutadana recull el procediment per a l'exercici del dret a la iniciativa ciutadana.

L'article 31 de la Llei 26/2010, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, estableix que **les administracions públiques de Catalunya actuen d'acord, entre d'altres, amb els principis de bona fe i confiança legítima,**

proximitat, simplificació i racionalitat administrativa, transparència i accessibilitat i participació ciutadana.

IV. Valoració i conclusions

1. El significat de la iniciativa ciutadana

Sembla del tot evident i acceptat pel conjunt social la necessitat de perfeccionar i completar els procediments d'adopció de polítiques públiques i decisions d'interès general, afegint al sistema de democràcia representativa instruments propis del que es coneix com a *democràcia participativa*. No és que la forma representativa no sigui prou democràtica, sinó que es vol reforçar la qualitat i legitimitat de les decisions incorporant mecanismes més directes d'escolta i presa en consideració de les inquietuds i desitjos presents en el cos social. En definitiva, es pretén aconseguir una presència més activa i contínua dels ciutadans en la presa de decisions municipals al llarg del mandat dels organismes electes de manera que el sentir dels ciutadans no es limiti a l'expressió mitjançant el vot un cop cada quatre anys.

Així, la redacció dels darrers textos legals, tant de rang estatutari com de legalitat ordinària i municipals, preveu no només la conveniència d'establir mecanismes de participació ciutadana en la presa de decisions en aquelles matèries amb més repercussió social, sinó **el deure de les administracions públiques de fomentar i facilitar la participació dels ciutadans en els afers públics**. En aquest sentit, a la relació de normes que figuren en el corresponent apartat d'aquesta decisió cal afegir l'article 8 de la Carta de Ciutadania - Carta de drets i deures de Barcelona i l'article VIII.3 de la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat. En tots dos textos, que formen part de la normativa municipal de Barcelona, s'inclou el mandat a l'Ajuntament de fomentar la participació democràtica. Així mateix, l'article 16 de la mateixa carta, quan parla de la ciutat educadora, expressa la voluntat de l'Ajuntament de promoure espais de participació ciutadana per a tothom, especialment per als joves menors d'edat i la gent gran.

Canvia doncs el centre de gravetat d'allò que ha d'entendre's com a participació ciutadana en els afers públics. **No és suficient que les administracions públiques restin expectants** per rebre i escoltar les iniciatives ciutadanes, **sinó que han de dur a terme actuacions actives concretes per crear, posar a disposició dels ciutadans, animar i facilitar de forma concreta i eficaç iniciatives i propostes de participació pública ja sigui col·lectiva o individual**. Així, les administracions públiques, tant en matèria de participació dels ciutadans en els afers públics com en allò que fa referència a la transparència del seu funcionament, **han de passar d'una actitud reactiva a una actitud proactiva**, avançant-se als desitjos i intencions dels ciutadans, ajudant-los, facilitant-los l'exercici dels seus drets i interpretant les normes sobre participació en el sentit de facilitar la pretensió volguda pel legislador al moment de fer-la.

Un d'aquests mecanismes de participació ciutadana és el de la iniciativa ciutadana en la presentació de propostes de normativa municipal. L'Ajuntament de Barcelona, congruentment amb aquest sentit d'impuls d'una democràcia més directa, ha cregut oportú instaurar aquest mecanisme i l'ha introduït en el Reglament orgànic municipal i en les Normes reguladores de la participació ciutadana. Des del moment en què

l'Ajuntament incorpora aquest mecanisme de participació **assumeix el deure de fomentar i facilitar-ne l'ús col·lectiu i la responsabilitat d'assumir les conseqüències democràtiques del seu exercici.**

2. Deure d'informar i facilitar l'exercici del dret

La regulació de la institució de la iniciativa ciutadana continguda en el Reglament orgànic municipal i en les Normes reguladores de la participació ciutadana preveu el percentatge d'adhesions amb relació a la població de la ciutat i el requisit d'estar empadronat a la ciutat, **però no disposa res específic sobre com ha de realitzar-se la recollida, ni estableix** –podent fer-ho– **la necessitat d'autenticació** de les signatures d'adhesió a la iniciativa. **I aquesta normativa es manté consolidada i inalterada des de fa més de 10 anys** sense que consti, més enllà d'un altre informe jurídic de la Secretaria General que no va ser divulgat, cap norma complementària.

L'informe de la Secretaria General comunicat a la promotora afegeix, a posteriori, uns requisits no previstos en la normativa i que considera necessaris per autenticar les signatures coincidents amb els descrits en l'article 10.2 de la Llei 1/2006, de 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular.

L'article 71 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment comú, preveu que “si la sol·licitud d'iniciació no reuneix els requisits que assenyala l'article anterior –signatura de la persona sol·licitant o acreditació de l'autenticitat de la seva voluntat expressada per qualsevol mitjà o la manca de concreció suficient de línies bàsiques de la proposta– i els exigits, si s'escau, per la legislació específica aplicable, **s'ha de requerir l'interessat perquè, en el termini de deu dies, esmeni la falta o aporti els documents preceptius**, amb indicació que, si no ho fa, es considera que desisteix de la seva petició, amb la resolució prèvia que s'ha de dictar en els termes que preveu l'article 42”.

Ni l'informe de la Secretaria General ni la carta del Comissionat de Participació Ciutadana i Associacionisme en què anuncien la no-acceptació de la iniciativa preveuen l'eventual esmena quan, en l'esmentat article 71 de la Llei 30/1992, el requeriment d'esmena és imperatiu i no potestatiu per a l'Administració.

El mateix es pot dir quant a l'objecció de no incloure en la petició d'iniciativa ciutadana el text articulat ni les línies bàsiques de la norma que s'impulsa. D'acord que el text articulat no hi és present, però, en opinió de la síndica de greuges, tret dels aspectes pròpiament de preus públics no susceptibles, segons l'actual normativa, d'incloure's en una iniciativa ciutadana, la proposta assenyala aquells aspectes que són la base necessària per garantir una educació de qualitat per als infants de menys de tres anys. La gestió de l'escola bressol, la ràtio infant-educador i la dedicació del personal de suport són alguns elements clau d'un model educatiu que respecti els drets i les necessitats educatives de la població infantil de la ciutat. A partir d'aquests punts, un **equip tècnic que, si escau, designi la Comissió del Consell Municipal pot redactar un text articulat, com preveu l'article 116.3 del Reglament orgànic municipal.**

Igualment considera la Sindicatura que la manca d'informació pública sobre el procediment que ara es considera exigible, i que va més enllà de la normativa municipal referenciada, habilitava als promotors en aplicació dels principis de bona fe i

confiança legítima a procedir com ho van fer i a entendre suficient el mètode seguit. Perquè si realment és exigible altre procediment no expressament regulat i publicat els promotors quedarien en indefensió absoluta per omissió d'informació deguda. En aquest cas hauríem de parlar de manca d'interès o de diligència municipal en afavorir l'exercici del dret de participació. Al nostre entendre, **els promotors de la iniciativa ciutadana actuen de bona fe seguint allò que preveu la normativa municipal sobre aquesta matèria i que, com ja s'ha dit, res preveu sobre com ha de fer-se la recollida de signatures.**

3. Autenticació de les signatures

En l'exercici del dret d'iniciativa ciutadana, la recollida d'adhesions, mitjançant signatures, no és només un indicatiu sobre el grau de suport ciutadà que té la proposta, sinó que és condició necessària per desencadenar un procediment administratiu específic i reglat, previst en la normativa municipal, amb conseqüències concretes sobre la presa en consideració, rebuig o acceptació de la iniciativa normativa.

Cal recordar que el procediment administratiu i el seu respecte és garantia de l'exercici dels drets reconeguts i de rigor en l'actuació i la presa de decisions per part de l'Administració pública concernida. El procediment establert preveu un percentatge mínim de signatures per tal d'iniciar el procés. Resulta evident, doncs, que **cal disposar d'unes garanties acceptables sobre la qualitat i voluntat de les adhesions expressades.**

Tant la llei estatal de 1984 com la catalana de 2006 sobre iniciativa legislativa popular preveuen un procediment reglat per a la recollida de signatures i la seva posterior autenticació.

El Reglament 211/2011 del Parlament Europeu i del Consell sobre la Iniciativa Ciutadana també preveu mecanismes per a la recollida de suports a la iniciativa mitjançant signatures o adhesions a les pàgines web.

La normativa municipal no exigeix especials garanties per a la recollida d'adhesions. Aquesta manca **de regulació dels requisits l'hem de presumir conscient i volguda pel "legislador" municipal i una major exigència a posteriori sense base legal expressa podria considerar-se arbitrària i comportaria fallida del principi de seguretat jurídica dels administrats**, això sense perjudici que la documentació presentada d'adhesions hagi de tenir com a mínim una aparença de bon dret a l'igual que l'aforisme *fumus boni iuris* pot habilitar en dret a despatxar una mesura judicial.

Que en tinguem notícia, aquesta és la segona iniciativa presentada en què es fa ús del dret introduït en l'article 116 del Reglament orgànic municipal. La primera iniciativa, presentada l'any 2010, tampoc no va prosperar i va ser objecte d'informe de la Secretaria General en uns termes similars a l'actual. Però aquest precedent no va generar canvi en la normativa ni informació específica en els instruments de comunicació ciutadana. Considerant, en bona lògica, que els promotors abans de promoure una acció han intentat assessorar-se, cal pensar que o bé no han estat ben orientats per aquells que podien fer-ho amb fonament, no han localitzat informació suficient de com exercir el dret o bé l'Ajuntament, en el cas que conegués la intenció

de presentar la iniciativa, no ha actuat amb una disposició activa i obligada de foment i ajuda per a l'exercici del dret de participació.

Com ja s'ha dit, en l'informe de la Secretaria General es detallen els requisits al seu criteri exigibles per a la recollida de firmes i la seva autenticació. Tot i que no es diu, els requisits coincideixen amb els que preveu l'article 10.2 de la Llei 1/2006, de 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular. És a dir, per analogia aplica aquesta norma de forma addicional a la normativa municipal de 2002 en ares, entenem, de la major seguretat jurídica del procediment.

També podria haver-se considerat, per analogia, la normativa europea més recent que regula aquest tipus de participació en els afers públics.

El Comitè Econòmic i Social Europeu, el març de 2010, va elaborar un dictamen sobre "L'aplicació del Tractat de Lisboa: la democràcia participativa i el dret d'iniciativa dels ciutadans (article 11)".

Es pot consultar en el *Diari Oficial de la Unió Europea* de 28 de desembre de 2010 i sobre els requisits aplicables a la recollida, la verificació i l'autenticació de firmes es diu:

"Haurien d'autoritzar-se totes les formes de recollida de signatures que permetin una verificació de la identitat; la recollida de firmes hauria de poder efectuar-se tant mitjançant un portal en línia com directament en públic. El Comitè considera una càrrega excessiva exigir que les autoritats nacionals o un notari confirmen l'autenticitat de les signatures. En qualsevol cas, a més del control de la identitat, cal garantir també que les persones que donen suport a la iniciativa hagin signat independentment i lliurement. A tal fi hauran d'establir-se disposicions específiques, en particular en allò que té a veure amb la recollida electrònica de signatures."

I més endavant, diu:

"La verificació de les signatures recollides haurien de realitzar-la els estats membres, **per exemple segons el mètode de control per mostreig** practicat en alguns estats membres de la Unió."

L'11 de març de 2011 es va publicar el Reglament (UE) núm. 211/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, sobre iniciativa ciutadana.

El Reglament estableix, en l'annex uns formularis específics on expressar les declaracions de suport a la iniciativa, i quant a la verificació i certificació per part dels estats de les declaracions de suport, l'article 8.2 diu el següent:

"Les autoritats competents, en un termini no superior a tres mesos des de la recepció de la sol·licitud, **hauran de verificar mitjançant controls apropiats** les declaracions de suport presentades, de conformitat amb la legislació i pràctiques nacionals segons procedeixi."

En la documentació que es pot consultar en el web de la Comissió Europea i que orienta sobre els tràmits i requisits a seguir, es diu: "**La verificació de les**

declaracions ha de fer-se mitjançant controls apropiats, que poden basar-se en mostreigs aleatoris.”

Al nostre entendre, per control apropiats ha d'entendre's aquells que ofereixin suficient garantia però que siguin proporcionats i que no signifiquin una especial càrrega per al ciutadà de manera que el dissuadeixi de dur a terme la iniciativa.

L'informe de la Secretaria General ha cercat la seguretat jurídica plena optant per inspirar-se en la normativa estatal i del Parlament de Catalunya a l'hora de proposar el mètode de recollida i verificació de signatures. **Al nostre entendre, l'esforç demanat en aquests textos normatius als ciutadans és desproporcionat i significa una càrrega excessiva** en contra d'allò que aconsella el dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu. La recollida de dades personals suficientment identificatives dels adherents i la seva comprovació mitjançant mostreigs aleatoris sembla el més indicat i congruent amb l'esperit de la norma participativa, al mateix temps que és la menys feixuga per als serveis municipals, cosa que contribueix al foment i a l'exercici ciutadà dels mecanismes de participació, al mateix temps que s'assegura raonablement i proporcionadament l'autenticitat de les firmes i les adhesions.

D'altra banda, cal dir que l'informe de la Secretaria General no fa esment del requisit d'empadronament a la ciutat de Barcelona que es requereix als promotors i adherents a la iniciativa.

Aquest requisit s'espera que sigui verificat pels serveis municipals a la vista de les dades dels signants. **L'Ajuntament disposa dels mecanismes per poder-ho fer prenent una mostra aleatòria de les adhesions presentades.**

Al nostre entendre, **correspon a l'Ajuntament, en la seva condició d'Administració obligada a tramitar el procediment i impulsora i facilitadora de l'exercici dels drets de participació, verificar l'autenticitat de les adhesions, així com el requisit d'empadronament,** i no ha d'exigir als promotors i adherents més condicions i requisits que aquells que li permetin fer aquests treballs de control i garantia.

I quant a la qüestió de l'autenticació i validació de les signatures, i com ja ha quedat dit, la manca d'una major exigència per part de la normativa municipal la podem entendre com a volguda o consentida per l'Ajuntament –*culpa in contrahendo*– i per tant no ha de perjudicar la iniciativa de la ciutadania i **cal fer una interpretació favorable i proporcionada que faciliti l'exercici del dret** promogut pels impulsors de la iniciativa i que, en aquest sentit, **correspon a l'Ajuntament la verificació de la voluntat d'adhesió del signants i, en qualsevol cas, la comprovació del requisit d'empadronament a partir d'un mostreig aleatori.**

4. Sobre el dret de petició

Finalment, aquesta Sindicatura de Greuges considera que no ens trobem davant d'un supòsit d'acció del dret de petició regulat en la Llei orgànica 4/2001. L'article 3 d'aquesta llei orgànica diu: “No són objecte d'aquest dret aquelles sol·licituds, queixes o suggeriments per a la satisfacció dels quals l'ordenament jurídic estableixi un procediment específic diferent del regulat en la present llei.” I és clar que **la iniciativa ciutadana té un procediment específic definit en el Reglament orgànic municipal** i en les Normes municipals reguladores de la participació ciutadana.

5. Aportació de les línies bàsiques de la norma que es proposa.

És més, en contra del mandat inclòs en la normativa en matèria de procediment administratiu comú de facilitar l'esmena dels defectes que pugui tenir la sol·licitud de posada en marxa del reconeixement d'un dret concret, l'Ajuntament opta, amb la segona de les objeccions sobre contingut de la iniciativa, per no admetre la petició, sense donar cap altra possibilitat per perfeccionar la petició dels impulsors de la iniciativa. En aquest sentit, creiem també que **es fa una interpretació especialment restrictiva de la necessitat d'incorporar almenys les línies bàsiques de la norma que s'impulsa**. De la lectura de la documentació aportada pels reclamants, amb una actitud positiva de facilitar l'exercici del dret, considerem que conté elements suficients per tal que un equip tècnic elabori el text articulat.

En conseqüència, la síndica de greuges considera que, en el cas que ha estat sotmès a la seva supervisió per part dels promotors de la iniciativa ciutadana Plataforma03BCN, **l'Ajuntament no ha actuat en la forma proactiva que s'espera de les administracions públiques (art. 9.2. CE) obligades a impulsar, fomentar i facilitar als ciutadans l'exercici dels seus drets de participació en els afers públics** mitjançant els instruments que la mateixa Administració ha posat al seu abast.

Aquesta Sindicatura té com a missió valorar si s'ha produït un greuge i, considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, l'actuació de l'Ajuntament de Barcelona no ha estat prou receptiva i facilitadora de l'exercici reconegut de participació en els afers públics mitjançant la iniciativa ciutadana.

I, per tant, emeto la següent

DECISIÓ

- Estimar la queixa en entendre que el rebuig anunciat per l'Ajuntament de la iniciativa ciutadana impulsada pels promotors de la queixa és del tot desproporcionat i no s'ajusta als principis, d'obligat compliment, de foment del dret de participació, d'informació suficient als ciutadans per al correcte exercici dels seus drets i de requeriment d'esmena dels possibles defectes que puguin tenir les peticions formulades a l'Administració pública que tenen un procediment previst de tramitació.
- Recomanar l'acceptació a tràmit de la iniciativa ciutadana, sense prejudicar el resultat final d'aquesta, prèvia comprovació per part dels serveis municipals de la qualitat de les adhesions fetes per signatura i la condició d'empadronats a la ciutat de Barcelona, mitjançant el mostreig aleatori i suficient del total de signatures rebudes.
- Recomanar, igualment, que es consideri suficient el conjunt del text presentat pels proponents com a línies bàsiques que han d'inspirar la redacció del text articulat de la norma que s'impulsa, excepció feta dels aspectes econòmics exclosos pel Reglament Orgànic Municipal.
- Suggestir que la normativa municipal que regula la iniciativa ciutadana per impulsar una normativa municipal de caràcter general es modifiqui per incorporar en el futur els requisits per validar i autenticar les adhesions expressades mitjançant signatura

o en línia, que preveu el dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu que ha estat invocat, i que s'utilitzi el mètode de mostreig aleatori, de manera que els requisits no signifiquin una càrrega excessiva per als ciutadans.

Aquesta decisió es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i del seu contingut s'informarà la persona interessada.

Barcelona, 15 de juliol de 2013